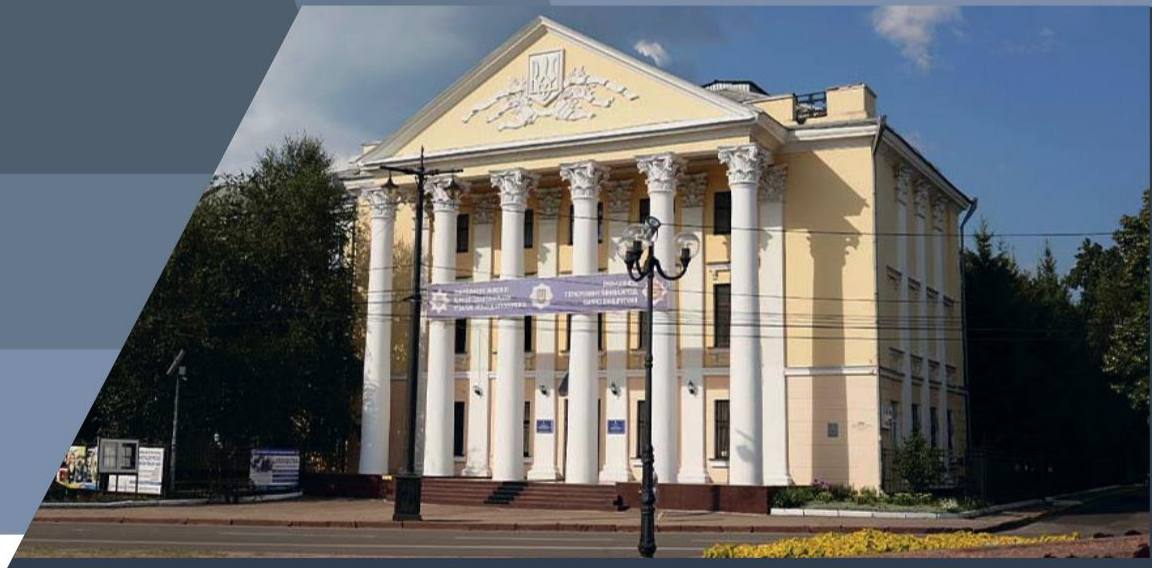

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ II Всеукраїнського круглого столу

ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ, ОБОРОНИ ТА ГРОМАДСЬКОСТІ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ

27 березня 2025 року

ДОНЕЦЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

II ВСЕУКРАЇНСЬКОГО КРУГЛОГО СТОЛУ

**«ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ,
ОБОРОНИ ТА ГРОМАДСЬКОСТІ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ
КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ»**

27 березня 2025 року

м. Кропивницький

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Голова: ПЕКАРСЬКИЙ Сергій – доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності та інформаційної безпеки факультету № 3 Донецького державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

Заступник голови: ВОЛОБОЄВ Артур – завідувач кафедри оперативно-розшукової діяльності та інформаційної безпеки факультету № 3 Донецького державного університету внутрішніх справ, доктор філософії

Члени редакційної колегії:

ГАБОРЕЦЬ Ольга – доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності та інформаційної безпеки факультету № 3 Донецького державного університету внутрішніх справ, доктор філософії, доцент

ЛУНГОЛ Ольга – доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності та інформаційної безпеки факультету № 3 Донецького державного університету внутрішніх справ, кандидат педагогічних наук, доцент

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Сергій – доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності та інформаційної безпеки факультету № 3 Донецького державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент, старший науковий співробітник

Взаємодія органів сектору безпеки, оборони та громадськості у сфері протидії кримінальним правопорушенням: збірник матеріалів II Всеукраїнського круглого столу (м. Кропивницький, 27 березня 2025 р.). Кропивницький: ДонДУВС, 2025. 345 с.

В31

Збірник містить доповіді учасників та учасниць II Всеукраїнського круглого столу «Взаємодії органів сектору безпеки, оборони та громадськості у сфері протидії кримінальним правопорушенням», що відбувся 27 березня 2025 року на базі Донецького державного університету внутрішніх справ.

Видання розраховане на здобувачів першого (бакалаврського) та другого (магістерського) освітніх рівнів вищої освіти, аспірантів (ад'юнктів), співробітників Національної поліції України, представників правоохоронних органів, а також всіх, хто цікавиться актуальними питаннями протидії кримінальним правопорушенням.

Упорядники збірника не несуть відповідальності за практику використання мовних норм та поданих фактів в авторських матеріалах.

ЗМІСТ

ВСТУПНІ СЛОВА	10
----------------------	----

НАПРЯМ 1. СТАН І ТЕНДЕНЦІЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ

Ботнаренко І. Правова оцінка булінгу	15
Бурак М. Допит підозрюваного у кримінальних провадженнях щодо вчинення сексуального насильства, пов'язаного із збройним конфліктом	18
Глушкова Д. Вплив воєнного стану на трансформацію криміногенної ситуації. Нові виклики	21
Груздь О., Абусова К. Захист прав людини у місцях несвободи: виклики воєнного стану	24
Добровольський А. Сучасний стан протидії наркозлочинності в Україні	26
Ємельянов Р., Горбунов П. Щодо стану злочинності проти довкілля на території України під час воєнного стану	29
Ємельянов Р., Михайленко С. Деякі питання стану злочинності на території України	32
Зборщик А. Особливості пеналізації кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості	35
Лунгова Г. Права людини в секторі безпеки та оборони	37
Лунгол О., Бойко Д. Дослідження впливу цифрових технологій на трансформацію злочинності	40
Пупинін О. Аналіз результатів боротьби з організованою злочинністю в умовах збройної агресії російської федерації проти України	42
Кравчук Д., Семенишина-Фіголь Б. Значення Римського статуту Міжнародного кримінального суду для розслідування та кримінально-правової кваліфікації воєнних злочинів в Україні	46
Сметюхова А. Важливі зміни в законодавстві, щодо здійснення досудового розслідування військових кримінальних правопорушень	49
Трофименко Р. Щодо інституалізації кримінальної розвідки	52
Удод А. Протидія злочинам проти власності в умовах воєнного стану	64
Юсупов В. Актуальні питання взаємодії під час розслідування самовільного залишення військової частини або місця служби	68
Байбарза Д. Кримінальна відповідальність за вчинення шахрайства в умовах воєнного стану	72
Берега Ю. Сучасні форми експлуатації людини	74
Гайчук А. Стан і тенденції злочинності в умовах правового режиму воєнного стану: виклики та механізми протидії	76

Кузьмич В. Кримінологічна протидія злочинності в умовах війни: стратегії та тенденції	79
Кульчицька К. Державна зрада в умовах війни: кримінально-правова кваліфікація	82
Сендік І. Рівень злочинності в Україні під час воєнного стану: порівняння з мирним часом	85
Тимчишин П. Відповідальність за незаконне використання гуманітарної допомоги: міжнародний досвід та українська практика	88
Треняк С. Тенденції військової злочинності в Україні	91
Хізамов О. Кіберзлочинність у період воєнного стану: нові виклики та кримінально-правові механізми протидії	94
Шишкіна А. Особливості кримінальної відповідальності за колабораційну діяльність в умовах воєнного стану	97
Ящур П. Кримінальна відповідальність за колабораційну діяльність: проблеми кваліфікації та доказування	99

НАПРЯМ 2.

МЕХАНІЗМИ МІЖВІДОМЧОЇ ВЗАЄМОДІЇ СИЛОВИХ СТРУКТУР І КОМУНІКАЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ У ЗАПОБІГАННІ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ

Варава В. Проблемні аспекти міжвідомчої взаємодії правоохоронних та митних органів України у сфері боротьби з наркозлочинністю в умовах воєнного стану	102
Волобосв А., Бредіхіна М. Співпраця Національної поліції України та медіа: баланс між відкритістю та збереженням таємниці слідства	107
Габорець О. Classification and methods of detection of phishing attacks	109
Гнатенко В., Сорочишин М. Права, обов'язки та захист неповнолітнього підозрюваного у кримінальному провадженні	110
Данилевський А. Взаємодія Національної гвардії України та Національної поліції України у запобіганні кримінальним правопорушенням під час проведення масових заходів	113
Денисюк С. Актуальні питання діяльності підрозділів стратегічних розслідувань: правовий аспект	116
Дерев'янченко Ю. Тактичні особливості розшуку осіб, зниклих безвісти за особливих обставин	120
Джантіміров М. Культура спілкування в службовій діяльності поліцейського	124
Клочко О. Особливості взаємодії Державного бюро розслідувань зі Збройними силами України під час правового режиму воєнного стану	127
Лук'янчук Ю. Міжнародне співробітництво з виявлення, розшуку та конфіскації злочинних активів	129

Лунгу Д. Організація фізичної підготовки та популяризація здорового способу життя серед громадян	132
Мамонова О. Взаємодія територіального органу поліції з громадою	134
Миронов Ю. Тренінгові технології в превентивній діяльності поліцейського	137
Міщенко В. Організація та основні напрями діяльності служби освітньої безпеки	139
Пекарський С. Взаємодія підрозділів поліції з громадськістю як основа формування оборонної свідомості у громадян	142
Снісаренко І. Правові засади діяльності підрозділів міграційної поліції	145
Суюсанов Л. Україна у міжнародному правовому просторі: виконання рішень Європейського суду з прав людини	148
Тулінов В., Волобоєв А. Щодо взаємодії підрозділів Національної поліції України при виконанні спеціальних службових завдань	150
Хитровський Д. Взаємодія органів сектору безпеки, оборони та громадськості	153
Черних В. Тактичні особливості затримання уповноваженою службовою особою особи, підозрюваної у вчиненні злочину	156
Шуміло О. Взаємодія органів сектору безпеки, оборони та громадськості у сфері протидії кримінальним правопорушенням щодо хімічного забруднення земель України в умовах військового стану	160
Карпенко А. Запобігання кримінальним правопорушенням у сфері обігу наркотичних засобів підрозділами Національної поліції України в партнерстві з громадськістю	163
Питомець А. Морально-етичні засади діяльності адвоката у кримінальних провадженнях, розпочатих за фактом колабораційної діяльності в умовах воєнного стану	167
Соловійова О., Драний В. Актуальні напрями підвищення спроможностей сил сектору безпеки і оборони України: правові та організаційні аспекти	170
Ширган В. Особливості взаємодії державних органів та населення у протидії кримінальним правопорушенням з використанням системи 112	173
Глущенко В. Співпраця Національної поліції України з громадськими формуваннями у сфері охорони правопорядку	175
Дорошенко Р. Розвиток комунікації у відкритому інформаційному просторі	177
Кривко О. Комунікація та її роль у суспільстві	180
Ломака О. Система Національної поліції України	182
Петриченко І. Оптимізація взаємодії громадян з оперативними підрозділами у протидії злочинності	184

Решетняк В., Редька В. Організаційно-правові основи взаємодії підрозділів кримінальної поліції з органами досудового розслідування в умовах воєнного стану

187

НАПРЯМ 3. ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В ПАРТНЕРСТВІ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

Волобоєв А. Принцип наступальності в оперативно-розшуковій діяльності: майбутнє чи фантом?

190

Габорець О., Абзалов Д. Застосування чат-ботів у діяльності правоохоронних органів

193

Галай М. Актуальні питання здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень проти встановленого порядку несення військової служби

195

Ємельянов Р., Нургалієв Е. Щодо питання державної зради в умовах воєнного стану

199

Коваленко В. Деякі особливості призначення судово-медичної експертизи живих осіб під час розслідування розбоїв

202

Мальований М. Протидія торгівлі людьми в умовах воєнного стану

205

Мамонов О. Діяльність підрозділів карного розшуку в умовах правового режиму воєнного стану

210

Маржан Є. Повноваження поліції щодо розшуку зниклих безвісти дітей

213

Одерій О. Організована злочинність в умовах війни (проблеми протидії)

215

Пономарьова Т. Форми реалізації об'єктивної сторони кримінального правопорушення, передбаченого ст. 359 Кримінального кодексу України

218

Тарасенко І. Використання кримінального аналізу під час розслідування шахрайств

220

Татаренко С., Проценко О. Співпраця Національної поліції та громадськості в боротьбі із злочинністю

222

Тулінов В. Арешт, огляд та виїмка кореспонденції у кримінальному провадженні: процесуальні аспекти та практичне значення

225

Удод А., Чернецька І. Протидія кримінальним правопорушенням громадою у сфері збуту і вживання наркотичних засобів

228

Федорченко І. Актуальні проблеми здійснення досудового розслідування у кримінальних провадженнях за фактом порушення правил водіння або експлуатації машин та авіаційних подій із військовими повітряними суднами в умовах воєнного стану

231

Клименко В., Драгоненко А. Наркозлочинність та методи протидії їй в умовах воєнного стану

233

Шамкий Н., Удод А. Організація розслідування стосовно організованих злочинних груп в умовах воєнного стану	236
Баланенко А. Особливості проведення негласних слідчих (розшукових) дій при досудовому розслідуванні торгівлі людьми	238
Бредіхіна М. Дотримання прав людини під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій	241
Вінніченко І. Національна поліція в системі сил безпеки та оборони України	243
Гайванюк І. Оперативно-розшукові заходи у протидії злочинності під час воєнного стану: проблеми та перспективи	246
Горбунов Р. Застосування принцип «Community Policing» для запобігання злочинності в Україні	248
Клюєва О. Протидія організованим злочинності і корупції в умовах збройного конфлікту	250
Пальова Я. Протидія організованим злочинності в інформаційному просторі України	253
Попович Є. Особливості проведення допиту особи, яка не досягла повноліття	255
Сніжко С. Партнерство поліції та громади як ефективний інструмент протидії злочинності	258
Талмазан А. Розслідування злочинів, пов'язаних з торгівлею людьми	261
Шкода А. Механізм комунікації оперативних підрозділів правоохоронних органів з громадськістю	264

НАПРЯМ 4.

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА СУЧАСНИХ МЕТОДІВ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИЛОВИХ СТРУКТУР У ПРОТИДІЇ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ

Воронятніков О. Сучасні підходи до інформаційно-аналітичного забезпечення правоохоронної системи	267
Габорець О., Рибальченко Л. Цифрова інформація та цифрові докази: ознаки, поняття та відмінності	269
Зеленський С. Поліграф, як інструмент забезпечення інформаційної безпеки: можливості, ризики, перспективи використання	271
Коваленко А. Засоби попереднього дослідження трупів людей у кримінальному провадженні	274
Костантинов Н., Гошуляк Ю. Перспективи використання штучного інтелекту в діяльності органів БЕБ	277
Котилевський О. Використання інформаційних технологій та сучасних методів інформаційно-аналітичного забезпечення силових структур у протидії кримінальним правопорушенням	280

Кравець В. Особливості аналітичної роботи кримінальної поліції в умовах правового режиму воєнного стану	282
Лунгол О. Методи предиктивного прогнозування злочинності на основі Big Data	284
Лунгол О., Шевченко А. Інтелектуальні технології предиктивного аналізу у боротьбі зі злочинністю	287
Петриляк С. Використання сучасних методів інформаційно-аналітичного забезпечення та інформаційних технологій працівниками кримінального аналізу	289
Пчеліна О. Використання відкритих джерел під час документування та розслідування воєнних злочинів	292
Рибальченко Л., Сумовський О. Кіберзлочинність у сучасному світі	295
Биднюк К. Використання штучного інтелекту на різних стадіях кримінального провадження	298
Вергун Д. Використання цифрових технологій для документування воєнних злочинів	302
Дацько А. Program-based approach in criminal police activities under martial law	304
Журавльова Т., Хорольська Т. Впровадження та застосування безпілотних авіаційних технологій у діяльності Національної поліції України	306
Карлшталь М. Застосування біометричної ідентифікації в інформаційно-аналітичній роботі кримінальної поліції	309
Крицька І. Поліграф як невід’ємна частина кримінального процесу	312
Лузан В. Використання даних з відкритих джерел (OSINT) для протидії злочинності в Україні	314
Пекарська Є. Кримінальний аналіз в умовах воєнного стану: окремий аспект	316
Піліпенко І. Роль штучного інтелекту в прогнозуванні кримінальних правопорушень	319
Сніжко С. Вплив інформаційних технологій та аналітичних систем на ефективність боротьби з організованою злочинністю	321
Спицин А., Помаза-Пономаренко А. Особливості організаційно-правового забезпечення органами державної влади систем безпеки критичної інфраструктури	323
Супронюк В. Актуальні проблеми використання інформаційних технологій оперативними працівниками Національної поліції України	326
Іжик Я., Сурміло І. Особливості використання кримінального аналізу у протидії незаконному обігу зброї, боєприпасів, вибухових речовин у сучасних умовах	329
Ткачук В. Цифрова розвідка як інструмент боротьби з організованою злочинністю	332

злочинними угрупованнями та забезпечити національну безпеку.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про захист персональних даних» від 1 червня 2010 року № 2297-VI. - URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17> (дата звернення: 12.03.2025).
2. Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність» від 18 лютого 1992 року № 2135-XI - URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12> (дата звернення: 12.03.2025).
3. Закон України «Про національну поліцію» від 2 липня 2015 року № 580-VIII. - URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 12.03.2025).
4. Закон України «Про кібербезпеку» від 5 жовтня 2017 року № 2163-VIII - URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2163-19> (дата звернення: 12.03.2025).

Артур Спицин,
здобувач вищої освіти
Національного університету цивільного захисту України

Аліна Помаза-Пономаренко,
завідувач науково-дослідної лабораторії
з дослідження проблем управління у сфері цивільного захисту
Національного університету цивільного захисту України,
д.держ.упр., с.д.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ СИСТЕМИ БЕЗПЕКИ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

Для належного функціонування найважливіших сфер суспільної життєдіяльності важливою є наявність критичної інфраструктури, об'єкти якої представляють собою «життєвоважливі артерії», що забезпечують передачу необхідної енергії, надання високоякісних послуг та ін. [3; 5]. Власне, беззаперечною є залежність суспільства та держави від надійної й ефективної роботи систем енерго- та водопостачання, інформаційних технологій тощо. Якщо значна кількість цих систем критичної інфраструктури (далі – КІ) виходять з ладу на короткий термін, то це може зумовити тяжкі наслідки. Їхнє попередження є важливим завданням органів державної влади загальної та спеціальної компетенції. Окрім запобігання терористичним актам і збройним конфліктам, необхідно враховувати наявність інших загроз, що також можуть призводити до суттєвих руйнувань, появи надзвичайних ситуацій (далі – НС) [1; 3].

Сьогодні в Україні реалізація таких завдань є ускладненою через повномасштабну агресію рф, що застосовує як кінетичну зброю, так і

нетрадиційну з метою зниження рівня системи безпеки КІ, що включає інформаційну, цивільну та ін. [1; 3; 4]. На цій підставі вважаємо, що потребують більш детального розгляду особливості застосування органами державної влади наявного організаційно-правового забезпечення з метою забезпечення належного рівня системи безпеки КІ.

Важливість забезпечення інформаційної, цивільної та іншої безпеки в Україні визнана на найвищому рівні, і закріплена, зокрема, у Стратегії інформаційної безпеки України (2021 р.) [2]. Згідно з положенням теорії стратегування цей документ вимагає також прийняття концепції основних заходів захисту КІ, яка (концепція) повинна містити відповідні рекомендації щодо забезпечення її внутрішньої безпеки. Високий рівень безпеки елементів КІ є визначною ознакою якості системи державного управління. Його довгострокове стратегування й ефективна реалізація відповідає керівним інтересам держави, підприємств і громадян країни. З цією метою важливими є напрацювання Держспецзв'язку як уповноваженого органу у сфері захисту КІ [1; 3].

На наше переконання, необхідно розробити та дотримуватись «комунікаційної» концепції у сфері забезпечення системи безпеки КІ, що передбачає таке: 1) ще до настання НС, яких ніколи не можна повністю виключити, необхідно визначити відповідні форми комунікації, щоб у разі настання такої події вчасно поінформувати й органи місцевого саморядування, й населення, й ЗМІ, викликавши в них інтерес до проблеми та бажання оперативної комунікації в умовах НС; 2) компетентні відомства мають отримувати від інфраструктурних організацій необхідну інформацію та приймати відповідні заходи у межах своїх повноважень. Інформація, необхідна інфраструктурним організаціям і відомствам із метою оцінки обстановки в межах розробки плану захисту КІ; 3) затвердження положення про реагування на НС й аварійні ситуації, а також планів щодо запобігання загрозам виникнення таких НС. Для об'єктів КІ, на які не поширюються вимоги положення про аварійні ситуації, цю інформацію слід збирати та документувати ідентичним чином як суттєву частину інтегративного менеджменту щодо забезпечення захисту КІ. У разі настання НС вирішальне значення мають швидке реагування та негайна комунікація. При цьому державні органи та приватний сектор (як власники значної кількості об'єктів КІ) повинні діяти скоординовано та цілеспрямовано. У цьому контексті необхідно попередньо визначити, яким способом між ними здійснюватиметься комунікація: за внутрішніми чи зовнішніми каналами в разі настання НС, з особливим обліком електронних засобів комунікації та визначенням причин їх можливого виходу з ладу. До способів комунікації можна зарахувати використання електронної пошти, веб-сайтів, стаціонарних та/або мобільних телефонів, радіозв'язку, включаючи визначення центральних потоків інформації та каналів зв'язку. Аналіз ситуації щодо стану висвітлення подій у ЗМІ також має особливе значення, оскільки у багатьох випадках психологічний вплив в змозі драматизувати навіть незначні за своїми масштабами події.

Крім того, слід забезпечити спостереження за такими ділянками

підприємств КІ та їх установками, у яких є об'єкти, що особливо охороняються, де є небезпека для життя людей або можна очікувати інших тяжких негативних наслідків. Така інформація є передумовою для забезпечення ефективної комунікації з державними органами і має бути складовою концепції основних заходів захисту КІ.

Щодо можливих ризиків розголошення обмежених у доступі даних, то в кожному окремому випадку необхідно ретельно зважувати відповідні правові рамки та соціальні блага. Відтак, поряд з зіставленням цих переваг необхідна розробка відповідних критеріїв для порівняння можливої часткової втрати безпеки, з одного боку, та можливе підвищення рівня захисту КІ та суспільства, з іншого боку.

На наш погляд, із метою успішної реалізації захисних заходів у сфері функціонування об'єктів КІ та їх послідовного перегляду необхідно чітко сформулювати відповідні вимоги до системи публічного управління й інституційної взаємодії в цій сфері. У цьому контексті можна орієнтуватися на критерії СЕПРО (нім.: SMART-Kriterien):

С (специфіка): Цей критерій передбачає отримання відповіді на питання, чого саме і в якому обсязі необхідно досягти під час інституційної взаємодії?

Е (евалюація): Чи існують критерії оцінювання/масштаби евалюації, що дозволяють виміряти та проконтролювати стан досягнення мети?

П (прийнятність): Чи є кінцева та проміжні цілі, чи дозволяють наявні ресурси вплинути на досягнення мети?

Р (реалізованість): Чи можна досягти основної мети та підцілей щодо раціонального використання ресурсів?

О (обмеженість строків): Чи визначений кінцевий термін, протягом якого основна мета або проміжні цілі мають бути досягнуті?

Отже, публічне управління у сфері забезпечення системи безпеки КІ не є статичним процесом, а включає реалізацію циклу заходів із планування, координації, аналізу та додаткового коригування, що призводять до створення безперервного процесу вдосконалення системи публічного управління у цій сфері. У цьому контексті наполягається на важливості регулярного перегляду захисних заходів у сфері КІ, включаючи можливість додаткового коригування у разі виявлення відхилень (наприклад, проведення додаткових навчальних тренінгів для персоналу КІ, який виконує завдання із забезпечення безпеки на об'єктах КІ, адаптація виробничих процесів до зовнішніх дестабілізаційних чинників тощо). На цій підставі аргументовано на визначальній ролі інституційної взаємодії щодо забезпечення системи безпеки КІ, що включає інформаційну, цивільну та ін. З огляду на це доведено важливість розробки та дотримання «комунікаційної» концепції у сфері забезпечення системи безпеки КІ.

Список використаних джерел

1. Крюков О.І., Помаза-Пономаренко А.Л., Лопатченко І.М. Публічне управління у сфері цивільної безпеки : навчальний посібник. Харків : НУЦЗУ, 2024. 172 с. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/handle/123456789/19932>.

2. Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. URL: <https://www.rada.gov.ua/>.

3. Помаза-Пономаренко А.Л., Тарадуда Д.В. Управлінські підходи до попередження надзвичайних ситуацій на об'єктах критичної інфраструктури та підвищеної небезпеки // Державне управління: удосконалення та розвиток. 2025. № 1. URL: <https://www.nayka.com.ua/index.php/dy/article/view/5502/5557>.

4. Рубан А.В. Національна безпека як об'єкт державного регулювання // Вісник Національного університету цивільного захисту України. Серія: Державне управління. 2018. Вип. 2. С. 58–62.

5. Pomaza-Ponomarenko A., Taraduda D., Leonenko N., Poroka S., Sukhachov M. Ensuring the safety of citizens in times of war: aspects of the organization of civil defense // AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Research. 2024. Vol. 14. Issue 1. Pp. 216–220.

Віктор Супронюк,
курсант 2 курсу факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Національної поліції України
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ

науковий керівник: Володимир Варава,
доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності
факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції
Національної поліції України
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук доцент

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОПЕРАТИВНИМИ ПРАЦІВНИКАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

В умовах стрімкого розвитку інформаційного суспільства та цифрової трансформації всіх сфер життєдіяльності особливої актуальності набуває впровадження новітніх інформаційних технологій у діяльність правоохоронних органів, зокрема підрозділів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність. Актуальність дослідження використання інформаційних технологій оперативними працівниками НПУ зумовлена стрімким зростанням кіберзлочинності, транснаціональної організованої злочинності, а також постійним удосконаленням методів вчинення правопорушень з використанням сучасних технологій. Законодавче підґрунтя для використання інформаційних технологій в оперативно-розшуковій діяльності(далі – ОРД) закріплено в ряді